

عنوان مقاله:

علل مهاجرت طالب از آمل

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

آرشم نورمحمدپور عمرانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته دانشگاه فرهنگیان تهران ایران

خلاصه مقاله:

طالب آملی یکی از بزرگترین شاعران قرن یازدهم یا سبک هندی است، که توجه بسیار کمی به اشعار وی شده است. طالب در زندگی اش سختی های زیادی را کشیده تا به سر منزل مقصود یعنی مقام ملک الشعرائی هند است، برسد. روزگار در این راه چیز های زیادی مانند معشوقه، شهر و در نهایت عشق به وطن را از طالب گرفت و طالب نیز همیشه در فراق ترک این موارد اندوهناک بوده است. طالب در جوانی شعر گفتن را از آمل شروع کرد، ولی از بد روزگار مورد لطف و رحمت حاکم آمل قرار نگرفت و صله ای از وی دریافت نکرد و این مسئله به شدت طالب را دلسرد کرد. طالب به ناچار در جوانی شهر خود را ترک می کند و برای بدست آوردن علم شهرت و مال بیشتر راهی شهر های دیگر ایران مانند (اصفهان و کاشان) می شود و در نهایت که متوجه می شود، که ایران توانایی پاسخ به خواسته های او را ندارد، راهی دیار هند می شود. از دلایل عمده دیگر ترک ایران می تواند، شکست در عشق زهره در آمل و عدم بها دادن پادشاهان صفوی به وی باشد. مطمئنا اگر طالب در قرون اولیه به دنیا آمده بود مانند: عنصری، فرخی، منوچهری و، مورد لطف و رحمت پادشاهان قرار می گرفت، ولی در دوره صوفیه پادشاهان ترک به این اشعار به خصوص قصاید اعتنایی نمی کردند و به ناچار طالب مجبور به ترک وطن می شود و تا پایان عمر در آن دیار می ماند.

کلمات کلیدی:

مهاجرت، طالب آملی، آمل، هند، ملک الشعراء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1644992>

